

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a dr.Czugler Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a felszámoló által képviselt alperes, valamint alperes pernyertessége érdekében a beavatkozó ellen társasági határozat hatályon kívül helyezése iránt a Dunaújvárosi Városi Bíróság előtt 11.P.21.800/2002. számon indult és a Veszprém Megyei Bíróság 2007. február 6-án kelt 2.Gf.40.097/2006/16. számú jogerős ítéletével befejezett perben a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Veszprém Megyei Bíróság 2.Gf.40.097/2006/16. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, felülvizsgálni kért rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a beavatkozónak 15.000,- (Tizenötezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes kereseteiben az alperes 2002. március 11-én, március 18-án, április 26-án, illetőleg folytatólagosan április 27-én, június 20-án, június 24-én, június 26-án, majd folytatólagosan június 28-án megtartott közgyűlésen meghozott valamennyi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte. Az adott ügy eldöntése szempontjából később kifejtendő módon ügydöntő 2002. április 26-i taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetében

felperes arra hivatkozott, hogy nem arra jogosult személy hívta össze a taggyűlést, illetve nem tartották be az alperes társasági szerződésének 9.) pontjában a levezető elnökre vonatkozó szabályokat. Módosított keresetében a felperes kizárásáról szóló 7/2002. számú határozatot tartalmi okokból is támadta. (A határozathozatal idején az alperes a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. tv. /régi Gt/ szabályai szerint működött). A 2/2002/IV.26. számú határozattal kapcsolatban pedig arra hivatkozott, hogy az a meghívóban napirendi pontként nem szerepelt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Dunaújvárosi Városi Bíróság 2003. szeptember 4-én kelt ítéletében a felperes keresetét elutasította, rendelkezett a perköltség viseléséről. Ítélete indokolásában kifejtette, a 2002. április 26-i taggyűlést B-né Ú. K. jogszerűen hívta össze, mivel 2001. október 15-én írásbeli határozattal 3 éves időtartamra nevezettet ügyvezetőnek megválasztották. Ezen társasági határozatot a meghozatalától számított 30 napos jogvesztő határidőn belül az arra jogosultak egyike sem támadta meg. B-né Ú. K. az adott tényállás mellett a taggyűlés összehívására a régi Gt. 190.§ /1/ bekezdése alapján mint tag is jogosult volt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a társasági szerződés azon rendelkezésének megsértése, mely szerint a levezető elnöki teendőket a társaság tagjai egymást felváltva, a társasági szerződésben meghatározott sorrendben látják el, a meghozott társasági határozatok érvényességét önmagában nem befolyásolja. A taggyűlést levezető elnöknek ugyanis elsődlegesen technikai adminisztratív feladatai vannak. A korábbi taggyűlési jegyzőkönyvek hiánya, az iratok hiányossága, rendezetlensége eredményezte azt, hogy a levezető elnök személye nem volt megállapítható. Ez a helyzet részben a felperesnek, mint az alperes volt ügyvezetőjének róható fel. Egyébként 1/2002./IV.26./ számú határozatával a társaság a levezető elnöki teendőkkel megbízott tagokat kijelölte. Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtette továbbá álláspontját arról, hogy a taggyűlésen minden napirendi pontot jogszerűen meg lehetett tárgyalni és külön tartalmilag is vizsgálta a 2/2002. /IV.26./ és 7/2002. /IV.26./ számú határozat jogszerűségét. Az elsőfokú bíróság rámutatott továbbá, a 2/2002./IV.26./ határozatot tartalmára tekintettel érdemben nem kellett vizsgálnia, a hivatkozott taggyűlési határozat által hatályon kívül helyezett 2002. március 11-i, illetve 18-i taggyűlésen hozott határozatok jogszerűségét. A 2002. április 8-i taggyűlésen határozat meghozatalára nem került sor. A 2002. április 26-át követően megtartott taggyűlési határozatok kapcsán ugyancsak úgy foglalt állást, hogy az azon hozott határozatok jogszerűek.

A Veszprém Megyei Bíróság 2007. február 6-án kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes 2002. április 26-i taggyűlésen hozott 1/2002. számú határozatát hatályon kívül helyezte, és megállapította, hogy az ugyanezen taggyűlésen hozott 3/2002. és 6/2002. számú határozat érvénytelen, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, rendelkezett a perköltség viseléséről. Ítélete indokolásában többek között kifejtette, helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy B-né Ú.K., mint az alperes érvényesen megválasztott ügyvezetője, de akár mint tagja jogszerűen hívhatta össze a társaság 2006. április 26-i taggyűlését. 2001. október 15-én B-né Ú. K-t. ügyvezetővé választották és ezen határozatot a jogvesztő határidőn belül keresettel nem támadták meg, így minden jogalapot nélkülöz az a felperesi álláspont, hogy a bíróságnak jelen perben hivatalból kellett volna vizsgálnia a 2001. október 15-i határozat érvényességét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem követett el szabálysértést, amikor nem szerezte be az 1999. és 2001. év közötti taggyűlések jegyzőkönyvét. Ezen időszakban hozott határozatoknak jelen jogvita eldöntése szempontjából jelentőségük nincs. Ezen jegyzőkönyveknek csak abból a szempontból lehetne jelentőségük, hogy a taggyűlésen betartották-e a levezető elnök személyével kapcsolatos társasági szerződési rendelkezést. A másodfokú bíróság azonban osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját atekintetben, hogy a levezető elnök feladatai technikai jellegűek, pusztán adminisztratív feladatokat lát el, ugyan szavazategyenlőség esetén szavazata dönt, de ilyen szavazataránnyal a perbeli taggyűléseken határozatot nem hoztak. A másodfokú bíróság utalt B-né Ú. K. 2002. április 25-én a felpereshez írt levelében írtakra, mely szerint a felperes által sem vitatottan a 2001. március 22-i taggyűlésen a felperes lett volna a levezető elnök, ebből, illetve a társasági szerződés rendelkezéséből következően a 2001. augusztus 27-i taggyűlésen B-né Ú. K.-nak kellett volna elnökölnie. Ezzel szemben mind ezen a napon megtartott, mind a szeptember 3-i, illetve 14-i taggyűlésen a felperes volt a levezető elnök, így neki róható fel a sorrend felbomlása. Ettől függetlenül a tagok felajánlották, hogy legyen az aktuális taggyűlés levezető elnöke. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta a 7/2002./IV.26./ taggyűlési határozat érdemi vizsgálatával összefüggésben is. Ugyanakkor a másodfokú bíróság a felperesnek adott igazat atekintetben, hogy az 1/2002. számú határozat, mely szerint az elnöki teendőket a tagok együttesen látják el, a társasági szerződés módosításának minősül, melyhez a társasági szerződés a taggyűlés egybehangzó határozatát írja elő, így a felperes igen szavazata nélkül érvényes határozat meghozatalára nem került sor. Ezért a másodfokú bíróság ezen határozatot a régi Gt.45.§-a /1/ bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte. A másodfokú bíróság nem találta érvényesnek a 2006. április 26-i taggyűlésen hozott 3/2002., illetve 6/2002. számú határozatokat sem, figyelemmel arra, hogy ezen határozatok a Határozatok Könyvébe

bevezetésre nem kerültek (Gt.194.§ /1/ bekezdés). Ugyanakkor rámutatott, a Gt. a Határozatok Könyvébe történő bejegyzésre határidőt nem határoz meg, így e hiányosság bármikor pótolható. A bevezetés hiánya nem hatályon kívül helyezési, hanem érvénytelenségi ok, mely érvénytelenség az utólagos bevezetéssel megszüntethető. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a 2002. március 11-i, illetve 18-i taggyűlésen hozott határozatok felülvizsgálatát mellőzni lehetett, figyelemmel a 2/2002./IV.26./ számú határozatban írtakra. Kifejtette továbbá, tekintettel arra, hogy a 2002. április 26-án hozott, a felperest kizáró 7/2002. számú határozat megalapozott volt, nem volt szükséges annak vizsgálata, hogy az azt követően megtartott taggyűlésekre a felperest meghívhatták-e, az ezt követően hozott határozatok kapcsán ugyanis a felperest a régi Gt.44.§ /1/ bekezdésében írtakra tekintettel keresetindítási jog nem illette meg.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felperes keresetét elutasító részében helyezze hatályon kívül, az elsőfokú bíróság ítéletét ekörben változtassa meg, és az alperes valamennyi keresettel támadott taggyűlési határozatát helyezze hatályon kívül. Kifejtette, a jogerős ítélet jogszabálysértő, mivel figyelmen kívül hagyta, hogy a Pest Megyei Bíróság 10.G.40.061/2006. számú jogerős ítéletében megállapította, a 2002. április 26-i és 2002. június 28-i társasági szerződés módosítások semmisségét, és ezen szerződésmódosításokat a fenti taggyűlésen hozott határozatok hagyták jóvá. Figyelmen kívül hagyta a jogerős ítélet, hogy bár 2002. április 26-án az alperes a felperest a társaságból kizárta, a bíróság a perben támadott valamennyi társasági határozat végrehajtását felfüggesztette, ebből következően a felperest, mint tagot meg kellett volna hívni a taggyűlésekre, ennek hiányában a hozott taggyűlési határozatok érvénytelenek. A levezető elnök személyével kapcsolatos jogsértés tekintetében hangsúlyozta, hogy a cégbíróság végzése ellenére az alperes nem adta ki a korábbi taggyűlések jegyzőkönyveit, így a tagtársak szándékos mulasztása miatt a jegyzőkönyvek megszakítás nélküli láncolatával nem volt igazolható a levezető elnök személye. A bíróság tévesen állapította meg, hogy a levezető elnök személye korábban tisztázásra került, épp ezért határoztak az 1/2002./IV.26./ számú határozatban arról, hogy a levezető elnök személyét valamennyi tag együttesen tölti be, mely határozat egyébként a társasági szerződést érvénytelenül módosította. A bíróságok téves álláspontot foglaltak el a tekintetben, hogy a levezető elnök személyében bekövetkezett csere nem eredményezte a taggyűlésen hozott határozatok érvénytelenségét. A régi Gt.44.§ /1/ bekezdése szerint a határozat hatályon kívül helyezésének van helye, ha az a társasági szerződés rendelkezéseibe ütközik. A

társasági szerződés bármely rendelkezésébe ütközés a határozatok hatályon kívül helyezése következményével kell hogy járjon.

Felperesi álláspont szerint a 2001. október 15-i ügyvezetőt választó írásbeli taggyűlési határozat semmis, melynek következményét, figyelemmel a régi Gt.17.§-a rendelkezésére hivatalból kell levonni, ahogy tette ezt a bíróság a másik két határozat tekintetében. A régi Gt.17.§-a alapján alkalmazandó Ptk.234.§ /1/ bekezdése szerint a határozat semmisségét hivatalból kell észlelni és levonni annak jogkövetkezményeit, mégpedig határidő nélkül. Ebből következően a taggyűlésen hozott határozatok a Határozatok Könyvébe bejegyzésre nem kerültek, mivel az azt bejegyző személy nem volt ügyvezető.

A 7/2002. (IV.26.) számú határozat kapcsán kifejtette, az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy ugyanazon indokok alapján a felperest az alperesi társaságból már korábban is kizárták, ugyanazon ténybeli alapon, ugyanazon jogi indokokkal a felperes ismételt kizárásának nem lett volna helye. A régi Gt.182.§ /1/ bekezdése szerint a tag kizárásának csak akkor van helye, ha a társaságban való maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A kizárási határozatban megjelölt okok még valódi voltak esetén sem veszélyeztették volna a társaság céljának elérését. A kizárási indokok ugyanis olyan magatartásokra vonatkoztak, melyek a felperest alkotmányos jogként illetik meg, ilyen a perindítási, törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezése iránti jog. A felperes folyamatos fellebbezései nem képezhették volna akadályát a változás bejegyzési kérelem elbírálásának. A felperes fellebbezése szinte minden esetben eredményes volt, a 2002. április 26-i, illetve 2002. június 28-i társasági szerződés módosítások semmissége miatt a cégbíróságnak a bejegyzési kérelmet el kellett volna utasítania. A felperes ezen társasági szerződések megszövegezésében, elfogadásában nem vett részt, így módon a törvényes működés hiánya és a felperes törvényességi felügyeleti eljárás iránti kérelme semmiféle okozati összefüggésben nem állt. A törvényességi felügyeleti eljárás eredményeképpen kirótt 50.000,-Ft pénzbírság a társaság működését nem veszélyeztette, ezen okra sem a peres eljárásban, sem a kizárásról szóló határozatban az alperes nem hivatkozott, így a bíróság sem hivatkozhatott volna. A jogerős ítélet a felperes terhére rótta, hogy jogainak gyakorlásához (iratbetekintés) ragaszkodott. A felperest szerződéskötési kötelezettség nem terhelte a bt. társasági szerződésének aláírása tekintetében különös tekintettel arra, hogy az semmis volt. Egyébként is a 2002. április 26-án elfogadott szerződés módosítás szerint a társaság főtevékenysége ingatlan hasznosítás lett volna, jogszabály ebben az

időben már kifejezetten tiltotta a kft. számára, hogy gyógyszer kiskereskedelmi tevékenységet folytasson.

Az alperes felszámolója a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra nem tett észrevételt, alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy a jogerős ítélet az alább írtakra tekintettel nem jogszabálysértő.

Az adott ügyben irányadó régi Gt.45.§ /1/ bekezdése alapján a „jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet - jogvesztés terhe alatt - a határozat meghozatalától számított 30 nap alatt a gazdasági társaság ellen kell megindítani, a keresetindításnak halasztó hatálya nincs, de a bíróság a határozat végrehajtását felfüggesztheti." A régi Gt.182.§-ának /3/ bekezdése értelmében a kft. tagja a kizárást kimondó határozattal szemben a határozat közlésétől számított 30 napon belül bírósághoz fordulhat, mely határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. A jogvesztő határidőn belül pedig nemcsak a keresetet kell benyújtani, hanem meg kell jelölni mi okból kéri a felperes a társasági határozat hatályon kívül helyezését. A jogvesztő határidő lejártát követően előterjesztett okokkal a bíróság érdemben nem foglalkozhat. Hasonlóan foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság a jelen ügyben is irányadónak tekintendő Pfv.X.21.939/2006/4. számú határozatában. A felperes az adott tényállás mellett később kifejtendő okból üggyöntőnek minősülő 2002. április 26-i taggyűlésen hozott határozatokat a jogvesztő határidőn belül 2002. május 7-én érkeztetett keresetében megtámadta. Ebben, illetve a jogvesztő határidőn belül benyújtott beadványaiban arra hivatkozott, hogy B-né Ú. K. a taggyűlést mint arra nem jogosult személy hívta össze, illetve a levezető elnök személye sem volt megállapítható, így a társasági szerződés rendelkezéseit nem tartották be a határozathozatal során. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint csakis ezen kérdések voltak a perben eljáró bíróságok által vizsgálhatók, vizsgálándók, minden ezt meghaladó körben tett érvelés nem. Ezen két kérdéskör tekintetében pedig a Legfelsőbb Bíróság maradéktalanul osztotta a perben eljáró bíróságok jogi álláspontját.

B-né Ú. K.-t a tagok a felperes által sem vitatottan ügyvezetővé választották 2001. október 15-én és ugyancsak nem vitatottan ezen határozat hatályon kívül helyezése iránt a régi Gt. 45.§-ának /1/ bekezdésében meghatározott határidőn belül az arra jogosultak egyike sem nyújtott be keresetet. A perben eljáró bíróságok

helyesen, a Legfelsőbb Bíróság kialakult joggyakorlatának megfelelően (pl. BH. 2001/182. számú jogeset) foglaltak állást a vonatkozásban, hogy a kft. taggyűlési határozatok tekintetében a Ptk.-nak a semmisségre vonatkozó szabályai nem érvényesülnek, hanem külön törvény, a régi Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni. A régi Gt.44-45.§-ának speciális rendelkezései a régi Gt.17.§-ában írtakra tekintettel kizárják a Ptk.234.§-ának alkalmazását.

A levezető elnök személyével kapcsolatos társasági szerződési rendelkezés be nem tartása tekintetében a Legfelsőbb Bíróság hivatkozik a régi Gt.44.§ /1/ bekezdésében foglaltakra. E szerint „bármely tag (részvényes) kérheti a bíróságtól a gazdasági társaság, vagy szervei által hozott olyan határozat felülvizsgálatát, amely e törvény rendelkezéseibe, más jogszabályba, a társasági szerződésbe (alapító okiratba), vagy az alapszabályba ütközik”. Nem vitás, hogy az alperes társasági szerződése a perbeli időpontban rendelkezett az ügyvezető elnök személyéről. Azon túlmenően, hogy meghatározta az elnök személyének rotációját azt tartalmazta, hogy a taggyűlést a levezető elnök vezeti, illetve szavazategyenlőség esetén a soros elnök szavazata dönt. A Legfelsőbb Bíróság egyetértett a perben eljáró bíróságok azon egyező álláspontjával, hogy a levezető elnök személyére vonatkozó társasági szerződési rendelkezés (9.1.9.) be nem tartása nem tette a meghozott határozatokat jogszabályba, illetve a társasági szerződésben foglaltakba ütközővé, hiszen a határozatokra, azok tartalmára a határozathozatal jogszerűségére a levezető elnökre vonatkozó társasági szerződési rendelkezések be nem tartása nem hatott ki. Ezért a Legfelsőbb Bíróság e per eldöntése szempontjából szükségtelennek találta annak vizsgálatát, hogy kinek és miért róható fel, hogy a levezető elnök személye nem volt pontosan megállapítható.

A Legfelsőbb Bíróság ugyancsak osztotta a perben eljáró bíróságok álláspontját atekintetben, hogy a fent kifejtettek szerint a jogvesztő határidőn belül előterjesztett kereseti kérelemben foglaltak miatt a 2/2002./IV.26./ számú taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésének hiányában nem kellett érdemben foglalkozni az ezen határozat által hatályon kívül helyezett taggyűlési határozatokkal.

A 2002. április 26-át követően megtartott és keresettel támadott taggyűlési határozatok kapcsán a Legfelsőbb Bíróság ugyancsak osztotta a másodfokú bíróság álláspontját. A régi Gt.44.§-ának /1/ bekezdése értelmében a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset előterjesztésének joga a tagot illeti meg. Felperest a taggyűlés 7/2002./IV.26./ számú határozatával a

társaság tagjai köréből kizárta. Nem vitásan a Dunaújvárosi Városi Bíróság 11.P.20.484/2002/9. számú végzésével többek között a 2002. április 26-án hozott 7/2002. számú határozat végrehajtását felfüggesztette, de végzése ellen fellebbezési jogot engedélyezett. A jogorvoslati záradék kijavítása iránti kérelmet 2002. július 11-én elutasította, és a Fejér Megyei Bíróság 2002. november 14-én kelt végzésével vált csak a határozat végrehajtásának felfüggesztése jogerőssé. Mindaddig, amíg a 7/2002. számú taggyűlési határozat végrehajtását felfüggesztő végzés nem vált jogerőssé, a felperes a társaság tagjának nem volt tekinthető. A kizáró határozat meghozatalától a jogerős végzés kézbesítéséig tagi jogokat nem gyakorolhatott, így a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet jogszerűen az ezen időszakban keletkezett társaság határozatok tekintetében nem nyújthatott be. Ez akkor is irányadó, ha a városi bíróság a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatával ellentétesen /BH. 1992/254./ biztosított fellebbezési jogot a határozat végrehajtását felfüggesztő végzéssel szemben és a fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelem hiányában érdemben nem vizsgálta, a 2006. április 26-i taggyűlésen hozott 1/2002. számú határozat jogszerűségét, mely az adott határozatot hatályon kívül helyezte, illetve a 3/2002. és a 6/2002. számú határozatokat érvénytelenné nyilvánító másodfokú bírósági ítéleti rendelkezést. A 3/2002, illetve a 6/2002. számú határozat kapcsán a felperesek ezen határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló felülvizsgálati kérelmét pedig a fent kifejtettek szerint alaptalannak találta. A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp.275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a Pp.270.§ /1/ bekezdése folytán megfelelően irányadó Pp.78.§ /1/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a felperest kötelezte az alperesi beavatkozó felülvizsgálati perköltségének megfizetésére. Az alperesnek megítélhető felülvizsgálati perköltsége nem merült fel, így arról a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2007. szeptember hó 6. napján.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. bíró.

A kiadmány hiteléül:

(.....)
Szécsiné Horváth Ildikó
bíróági tisztviselő